

Universitätsbibliothek Paderborn

**Conversio Peccatoris, Seu Modus quo Peccator
communiter resurget ad justitiam.**

Lefelon, Antoine

Bruxellis, 1675

§. 6. Licet aliquando ad cautelam in dubio pejorem partem supponere.

urn:nbn:de:hbz:466:1-9433

Deficiente verò hac probatione, licet contrarium, hoc est, ejus non conversio moraliter certò non constet, nisi aliud cogat necessitas, non est solvendus.

Ex quo patet nullius momenti esse quod objicitur ex S. Thoma dicente 2.2, q. 60. a. 4. *Vbi non apparent manifesta indica de malitia alicujus, debemus eum ut bonum habere, in meliorem partem interpretando quod dubium est.* Hoc enim ad privatum cuiuscumque judicium pertinet, quo quisquè estimandus est probus nisi probetur improbus. Ac per hoc improbitas probari debet, quæ in dubio non probatur ut possit non-probus haberi: hinc verò conversus probari debet ut absolutione judicetur dignus.

§. V I,

Licet aliquando ad cautelam in dubio pejorem partem supponere,

DEINDE ad cautelam licet in dubio pejorem partem supponere: & sic ait ibidem ad 3. idem S. Doctor: *Cum debemus aliquibus malis adhibere remedium sive nostris sive alienis, expedit ad hoc ut securius remedium apponatur, quod supponatur id quod est deterius: quia remedium quod est efficax contra magius malum, multò magis est efficax contra mi-*

nus

nus malum. Maximè autem id expedit in
hujus Sacramenti administratione. Du-
biam enim confitentium resipiscentiam
veram reputare, iis qui non resipuerunt
valde est damnosum: non veram suppo-
nere omnibus prodest. Prodest non con-
versis, ut converti satagant, prodest &
conversis ut dum dignis pœnitentiæ fru-
ctibus certam suam vocationem facere
student, perfectius convertantur.

Quàm id autem pœnitentium saluti con-
ducat, probat multiplex fructus, qui hodie
à plurimis hâc ratione percipitur. Multi
enim sunt qui cum plures annos, puta de-
cem aut viginti, gravibus criminibus ob-
noxii vixerant, & assiduè confitendo nec
parum fuerant emendati, hâc viâ pauca-
rum hebdomadarum spatio veraciter se
correctos mirantur, lœtantur, & maxi-
mas Conductoribus suis agunt gratias.
Hoc erat quod propter quosdam nimium
faciles pœnitentium receptores dicebat
gloriosus Martyr Cyprianus: *Cum scri-
ptum sit, inquit, qui vos felices dicunt, in erro-
rem vos mittunt, & semitas pedum vestrorum
turbant: qui peccantem blandimentis adulantibus
palpat, peccandi fomitem subministrat: nec com-
primit delicta ille, sed nutrit. At qui consi-
liis fortioribus redarguit simul atque instruit fra-*

L. de lapsis.

1103

trem, promovet ad salutem. Quos diligo, inquit Dominus, redarguo & castigo. Sic oportet & Dei Sacerdotem non obsequiis decipientibus fallere, sed remediis salutaribus providere. Imperitus est medicus qui tumentes vulnerum sinus manus parcente contrectat, & in altis receſtibus viscerum virus inclusum dum servat, exaggerat. Aperiendum vulnus est & secandum, & puternibus amputatis medelâ fortiore curandum. Vociferetur & clamet licet, & conqueratur aeger impatiens per dolorem, gratias aget postmodum cum senserit sanitatem. Id hodie impleri videntur & gaudemus.

CAPUT XV.

Virum in administratione Sacramenti Pænitentiae, etiam seclusâ necessitate, liceat uti materiâ dubiâ, aut solùm probabili?

DIxi superiori capite, in dubio, pænitenti dum se conversum dicit, prudenter non posse credi, & per consequens nisi aliud suadeat necessitas, neque absolutionem impendi: quod Theologi confirmant, dum communiter illicitum docent in Sacramentorum administrationem citra necessitate-